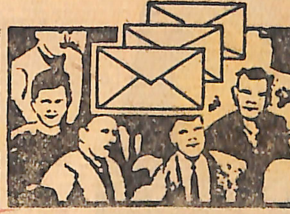

HALKIN SESİ

Hazırlayan: MARUF EVREN

G - SON HAVADIS - 34 *Konservatuar*

Daha ne kadar sürecek ?

Kavgaların günlerce devam etti. Hâlâ da devam ediyor. Birbirinize hakaretler yağdırdınız, düşüncesizce iki sanatı da iz'ac ettiniz. Şahsi zaaflarınızı kustunuz, hakikati arayanları, hüküm vermek isteyenleri hayret ve çelişkiye düşürdünüz. Olayları yanlış tefsir ettiniz, ithamlar arasından kurtulmaya çalışırken batağa saplandınız. Çünkü fikirleriniz bilinçli değildi, çünkü böyle mevzularda ihtisas sahibi değildiniz. Daha da ileri gittiniz. Birbirinizin karşısına ATATÜRK'ü çıkardınız. Her iki musikiyi O'nun fikirleri ile savunmaya çalıştınız. Ama yine yanlışınız. Çünkü Atatürk müzikolog değil devlet adamı idi. O da sanat için güzel sözler söylemişti, her devlet büyüğünün söylediği gibi. Atatürk de isterdi. Eski «Divan Müziğinin» Batı ayarında olmasını, okula, metoda, hocaya sahip olmasını. Ama bunların

hiçbiri, bugün de olmadığı gibi, yoktu. Olabilmesi için zamana ihtiyaç vardı. Onun için belki, Çağdaş Türk Müziğini desteklemiş, geliştirilmesini arzu etmişti.

Bu gün de, Türk müziği bize yeter, diyemeyiz. Hakikaten belki ilkel belki basittir. Ama hiçbir zaman, bir TÜRK olarak «YOZ» damgasını vuramayız. Buna hakkımız yok.

Bugün, Türk Musikisi'nin teksesliliği ileri sürülüyor. İki Türk Müziği Batı müziği çekişmesi halinde nitelemek istemeyenler bu ithama gözyumuyorlar. Ama ben, teksesliliği müdafaa etmeyeceğim. Ancak, bugüne kadar, teksesli olarak, hakikaten değeri ölçülmeyen sanat eserleri vücuda getirilmiştir. Halbuki, bundan sonra Türk müziğinin tek sesli kalması mümkün değildir. Ergeç gerçekleşecek olan çoksesliliği ise iki günde gerçekleştirilecek bir husus olmayıp, kuvvetli bir ib-

tisasa ve zamana ihtiyaç gösterir.

Çünkü, (bugünkü üstadların, koyduğu esasları «sermoni» diye nitelendirdikleri, aslında tatbik edildiği zaman Türk Musikisi ne kimsenin lâf söyleyecek hali kalmayacağı) en büyük müzikolog Hüseyin Saadettin AREL, çoksesliliğin, Türk Musikisinin içinde yattığını hattâ polifonizeye Batı müziğinden daha elverişli olduğunu ifade ve de isbat eder.

Ama, bizler bu sanatı icra ediyoruz diye geçinenler, hiç bir yetkili veya sanat kuru lunca değil de, bazı kimselerin hayranlıkları sonucu tak tıkları «Üstad» lakabını taşıyan büyük sanatkarlar, bu musikinin sırtından çok şey kazanıp da ona hiç bir şey veremeyen altın sesliler, bu müziği içki sofrası müziği yapanlar, bu gerçeklerden bihaber, hâlâ ısrarla uyumaktayız.

Musiki okulsuz, notasız me-

todsuz olmaz prensibini çiğneyerek hâlâ usta - çırak me todunda ısrar kılan, hâlâ notasız musiki icra etmeye çalışan ve yeri gelince de olur olmadık yerde ahkâm kesen bizler, daha böyle devam edersek, hakaret edilen bir musikiye dahi sahip olmadığımızı göreceğiz demektir.

Bu sanat (bütün toplum için) nanmalıdır ki) köhne fikirli Üstad'larla, değil sanatına söz söyletmeyecek, ona lâyi olduğu seviyeyi bulduracak genç, idealist dimağlarla ebedilecektir.

Artık harekete geçmenin zamanı gelmiş de geçiyordur. Hoca Arayan talebeler ve Talebe Arayan Hocalar olalım, maddiyatı ikinci plâna bırakıp, menfaatsiz olarak bu işe yeniden başlayacak sistemi kuralım. Bunun için de kendimize olan güvenimiz yeter.

O zaman Türk Müziği temsilcilerinin Akses'ler, Rey'ler olduğunu ifade edenler, bu müziğe afyonlu, teksesli diyenler başlarını önlerine eğmek zorunluluğunu duyacaklardır.

Ancak, şimdi Türk'ün öz musikisini tanımayanlara da acizane H.S. Arel'in eserlerini ve de susmalarını tavsiye ederim.

RUHI AYANGİL

İleri Türk Musikisi

Konservatuarında Kanunî